

Foto: Vera Gulikers en Brigitte Bloksma in het atelier, Richard Stark

Kabinet en Zeezaal

Vera Gulikers - Love over Gold

Gelijktijdig met Joan Miró - Sculptures is ook de eerste solotentoonstelling van de Nederlandse Vera Gulikers (1991) te zien: *Love over Gold*. In haar felgekleurde sculpturen en schilderijen onderzoekt zij het meisjesachtige en vrouwelijke in de kunst. Haar iconische sculpturen van de kleurrijke vrouwbeelden zijn een ironische verwijzing naar het heersende schoonheidsideaal en veelal een zelfportret. Verscholen in een hondenlichaam, schilderij, of zwabber kom je haar gezicht tegen. Museumdirecteur Brigitte Bloksma zocht de kunstenaar op in haar atelier in Maastricht voor een gesprek over haar werk.

Brigitte: "Wanneer besloot je eigenlijk om kunstenaar te worden?"

Vera: "Dat is bij mij vrij organisch gegaan. Mijn moeder en vader hebben allebei de academie gedaan en ze gaven cursussen tekenen en beeldhouwen aan huis. Ik was dus altijd al heel erg omringd met alles. Mijn moeder is coupeuse en ik wilde het vak graag ook leren. Aan de academie in Maastricht merkte ik dat mode daar veel meer over attitude gaat, iets heel anders dan wat ik er aantrekkelijk aan vond, namelijk meer het vakmanschap en een lijn produceren. Ik heb toen voor de richting autonoom gekozen."

Brigitte: "Dat is de vrije richting, toch?"

Vera: "Dat klopt, ik heb toen van alles en nog wat gedaan, waaronder schilderen en beeldhouwen. En toen studeerde ik af met 22, heel jong nog. Ik ben een master gaan volgen aan het Sint Lucas in Antwerpen - meer theoretisch, meer politiek geëngageerd. Dat is heel goed voor mij geweest. Twee jaar later werd ik meteen aangenomen op de Jan van Eyck Academie in Maastricht waar ik een sterke behoefte kreeg om te gaan schilderen. In het afgebakende van het vlak, door mezelf meer te verdiepen in de kunstgeschiedenis van het medium, heeft die focus mij verrassend snel veel gebracht. Met mijn eerste twee series heb ik de Koninklijke Prijs voor de Vrije Schilderkunst gewonnen."

Brigitte: "Dat is ook het moment dat ik jou leerde kennen. Je won de prijs in 2017, nog voordat je was afgestudeerd. Je kreeg in één keer heel veel aandacht in de media. Hoe is het je daarna vergaan?"

Vera: "Het heeft me veel vrijheid gegeven en ik heb rustig kunnen doorwerken. Ik kreeg daarvoor de middelen en ruimte, ook doordat enkele collecties iets aankochten. Hierdoor heb ik veel kunnen uitproberen. Op een gegeven moment wilde ik weer eens uit dat doek en toen kwamen de sculpturen. Nu is het er allebei."

Brigitte: "Het museum toont gelijktijdig een overzichtstentoonstelling van Miró die net als jij bekend werd met zijn schilderkunst en later met beeldhouwen is begonnen. Het platte vlak van de schilderkunst alleen bood Miró niet meer de reikwijdte die hij zocht in zijn werk. Hoe was dat voor jou, wanneer begon jij met het maken van sculpturen?"

Foto: Vera Gulikers, The Guard (Easy Reading, Hard Writing), 2023

t/m
2 maart
2025

"In die sculptuur ben ik een soort van waakhond van mijn eigen werk."

Foto: Vera Gulikers, The Mother (The Bobby in Me), 2024, Gerrit Schreurs Studio

Schilderen met sculpturen

Vera: "Ik schilder al een aantal jaren grid-doeken en daar zit dan altijd een doedelachtige tekening in, van een werk van een vergeten of onderbelichte vrouwelijke kunstenaar uit de kunstgeschiedenis."

Ik wilde op een gegeven moment om die doedel heen kunnen lopen, zodat je het telkens in andere schilderstreek zou kunnen ervaren. In de ruimte dus. Ik zie mijn sculpturen als schilderijen, als een verlengde, als een soort van gestolde verf. Ook al is het in praktisch opzicht heel anders om te maken. Als je veel schildert heb je bijna het gevoel zelf een schilderstreek te worden, als een zelfportret. In mijn nieuwste beeld dat ik in Beelden aan Zee laat zien is mijn meest recente ervaring van het moederschap te zien, in een beeld van mij en mijn dochter."

Brigitte: "Je hebt rondom dat thema nieuw werk gemaakt. Heeft het moederschap veel invloed op wie jij als kunstenaar bent?"

Vera: "Aan de ene kant ben je een heel ander iemand geworden en aan de andere kant voel ik me ook precies hetzelfde. Het is wel de grootste overgang in mijn leven die ik tot nu toe heb meegemaakt. Ik denk dat het mijn kunstenaarschap wel heeft beïnvloed."

Brigitte: "Op welke wijze dan? Kun je dat iets meer toelichten?"

Vera: "In die zin dat ik misschien wat daadkrachtiger ben geworden, dat ik sterker een gevoel heb van: "Goed, ik doe dat zo". De jongere Vera zou wat meer alle twijfels willen uitzoeken. Dat gaat nu makkelijker. Misschien helpt mijn werkervaring me nu ook om heldere keuzes te maken, en dan ook misschien voor wat grotere dingen te gaan."

Brigitte: "Waar doel je dan op, op grotere beelden of grotere opdrachten?"

Vera: "Die nieuwe sculptuur in het museum is complexer en ook groter dan wat ik tot nu toe heb gemaakt, en ook persoonlijker. Komend jaar begin ik ook aan een opdracht waarbij ik drie grote bronzen beelden voor een overheidsgebouw mag maken. Dat is best wel een stap in mijn werk."

Brigitte: "Als je kijkt naar de thematiek in jouw werk, zie je voor jezelf in de afgelopen jaren daarin een soort rode draad die iedere keer terugkomt?"

Vera: "Mijn werk is vanaf het begin al heel feministisch. Het is altijd mezelf verhouden tot het schilderen en het feminisme, en ik denk dat het in de laatste jaren ook vanuit de sculptuur steeds persoonlijker is geworden. Het is een soort deel dat zich er doorheen vlecht, dat iedere keer terugkomt."

Brigitte: "Hoe verloopt de totstandkoming van een werk? Is dat iedere keer anders of volg je daarin eenzelfde soort procedure?"

Vera: "Er is vaak een uitgesproken idee dat dan weer evalueert en op een ander moment ook weer terug kan komen in een heel andere vorm. Ik had ooit een hond gekleid en ik wist totaal niet wat ik met dat beeld moest. Die heeft toen jaren in mijn atelier gestaan en heb

ik later in een zelfportret verwerkt. In die sculptuur ben ik een soort van waakhond van mijn eigen werk. Aan de Jan van Eyck heb ik geleerd dat ik me in bepaalde periodes een beetje moet afsluiten voor best bedoelde adviezen. Soms kan iemand ook niet zien wat je zoekt of wat je wilt vinden, en dan moet je ook op een heel mooi doek de vrijheid hebben om totaal te mislukken. Dat is toen een paar keer gebeurd maar daarna heb ik wel gevonden wat ik zocht."

"De jongere Vera zou wat meer alle twijfels willen uitzoeken. Dat gaat nu makkelijker."

Foto: Vera Gulikers in haar atelier, Richard Stark